

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bródy János ügyvéd által képviselt D. G. Kft. felperesnek a Csongrád Megyei Egészségbiztosítási Pénztár alperes ellen társadalombiztosítási ellátás megtérítési ügyben hozott fizetési meghagyás bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.Mv.880/2004/17. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.Mv.880/2004/17. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

A Legfelsőbb Bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 30.000 /harmincezer/ forint együttes, elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

G. L. - a felperes munkavállalója - 2004. május 4-én üzemi balesetet szenvedett, amelynek következtében keresőképtelen állományba került.

Az üzemi baleset ismeretlen okból bekövetkező gáztűz-robbanás volt, amelynek folytán G. L. égési sérülést szenvedett.

A baleset napján G. L.-t - mint készenléti gázszerelőt - gázszivárgás gyanúja miatt riasztották.

Az O., T. 38. szám alatti szolgálati lakás bejárati ajtaja körüli légteret megvizsgálva G. L. észlelte, hogy a gáz a lakásból szivárog. A lakásba belépve áramtalanított, majd megpróbálta felderíteni a gázszivárgás pontos helyét; a gáztűz-robbanás e tevékenysége közben következett be.

Az alperes fizetési meghagyásával az üzemi baleset folytán felmerült 2.713.152 Ft társadalombiztosítási ellátás megtérítésére kötelezte a felperest.

A fizetési meghagyás indokolása a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Mvt./ 42. § a/ és b/ pontjára, 44. § /1/ és /2/ bekezdésére, 51. § /1/ és /2/ bekezdésére, 54. § /1/ bekezdésére és 55. § /1/ bekezdésére hivatkozással azt állapította meg, hogy a felperesi munkáltató megtérítési kötelezettsége fennáll.

A felperes keresetében a fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését kérte.

A Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletében az alperes fizetési meghagyását hatályon kívül helyezte.

Az ítélet indokolása szerint a fizetési meghagyás jogszerűségét kizárólag az annak indokolásában foglaltak alapozhatják meg.

A munkaügyi bíróság úgy ítélte meg, hogy a fizetési meghagyás indokolása - a megállapított tényálláson, valamint a vonatkozó jogszabályhelyeken túlmenően - mellőzte a határozat konkrét indokolását, csupán utalást tartalmaz három indokra: egyrészt arra, hogy a szerelőnek kétrészes lángmentesített ruházatot kellett volna viselnie, ami mérsékelhette volna sérüléseit; másrészt arra, hogy G. L. nem volt kellő mértékben tájékoztatva és kioktatva arról, hogy milyen eljárással tehet eleget a biztonságos munkavégzés követelményeinek; harmadrészt arra, hogy a balesetet kivizsgáló jegyzőkönyv a hasonló balesetek elkerülése érdekében a dolgozókat kioktató programterv elkészítését, és a védőeszközök rendeltetésszerű használatának fokozottabb ellenőrzését írta elő.

Ezen indokok vonatkozásában a munkaügyi bíróság rámutatott arra, hogy a felperesi munkáltató a kétrészes lángmentesített védőruházatot G. L. szerelő részére biztosította; a fizetési meghagyás nem utal arra, hogy e körben a felperest milyen felelősség terheli. A biztonságos munkavégzés körülményeiről való kioktatás vonatkozásában az alperes részletes tényállást nem állapított meg, a mulasztás tényét nem igazolta.

A balesetet követően előírt fokozottabb ellenőrzés és kioktató programterv elkészítésének előírása önmagában szintén nem alapozhatja meg a felperes megtérítési kötelezettségét.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és a kereset elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy miután G. L. a gázszivárgás tényét észlelte, arról tájékoztatta a felperesi munkáltató diszpécser-szolgálatát. A felperesi munkáltató - az Mvt. 51. § /1/ és /2/ bekezdésében foglaltak ellenére - a veszélyhelyzet elhárításához további megfelelő szakképzettségű munkavállalót nem biztosított, holott egyedül nem szabad munkát végezni ott, ahol veszély fenyeget (Mvt. 51. § /2/ bekezdése). E körben utalt a felperes Munkavédelmi Szabályzata VI. fejezet 6. pontjában foglaltakra is, amely szerint a munka veszélyessége miatt, illetve a segítségnyújtás biztosítása

érdekében egyedül nem szabad munkát végezni tűz- és robbanásveszélyes tevékenységnél.

Az alperes hivatkozott továbbá arra, hogy a sérült szerelőnek a kétrészes védőruházatot tevékenységének ideje alatt viselnie kellett volna, amelynek ellenőrzését a felperes elmulasztotta.

Az alperes fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a felperes a szükséges oktatásról megfelelően nem gondoskodott.

Az alperes hangsúlyozta továbbá, hogy a fizetési meghagyás indokolásának esetleges hiányossága csak abban az esetben vezethet annak hatályon kívül helyezésére, ha az eljárási szabálysértés jelentős, és a döntés érdemére is kihat. Hangsúlyozta azonban, hogy a felperesi felelősség az Ebtv. 67. § /1/ bekezdése alapján vitathatatlanul fennáll.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában helyesen mutatott rá arra, hogy az alperesi határozat indokolása hiányos.

Az alperes a tényállás megállapítását követően ugyanis csak az Mvt. vonatkozó rendelkezéseit idézte, majd összegző megállapítást tett atekintetben, hogy annak alapján a felperesi munkáltató megtérítési kötelezettsége fennáll.

Utalt arra is, hogy a felperes csak abban az esetben mentesülhetne, ha a balesetelhárító vagy egészségvédő óvórendszabályt, óvóintézkedést kizárólag a balesetet szenvedő munkavállaló mulasztotta volna el (KK 25. számú állásfoglalás).

Az alperes határozatának indokolásában - a felperes megtérítési kötelezettségének alapjaként - hivatkozott az Ebtv. 67. §-ának rendelkezésére is.

A Legfelsőbb Bíróság - összevetve az alperesi fizetési meghagyás indokolásában hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket a jogerős ítéletnek a fizetési meghagyás indokolását ismertető részével - megállapította, hogy a munkaügyi bíróság által említett megtérítési indokokon túlmenően az alperesi fizetési meghagyás indokolása idézi az Mvt. 51. § /1/ és /2/ bekezdésének rendelkezését is (alperesi fizetési meghagyás 2. oldal 5. bekezdése).

Az Mvt. 51. § /1/ bekezdése szerint a munka egészséget nem veszélyeztető, és biztonságos elvégzéséhez megfelelő szakképzettségű és számú munkavállalót kell biztosítani.

Az Mvt. 51. § /2/ bekezdése kimondja: ahol veszély fenyeget, egyedül munkát végezni nem szabad, és ilyen helyre csak erre is kiterjedő oktatásban (55. §) részesült munkavállalók léphetnek be.

Az idézett rendelkezésekből egyértelműen kitűnik, hogy az alperes az e jogszabályhelyen szabályozott munkáltatói kötelezettségek megszegését is a felperes terhére róttá, és a felperes megtérítési kötelezettségét az Mvt. 51. § /1/ és /2/ bekezdésének megsértésére is alapozta.

A munkaügyi bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint is egyedüli szerelőként kísérelte meg G. L. a gázszivárgás pontos

helyének felderítését, és a gáztűz-robbanás e tevékenysége közben következett be.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében helyesen mutatott rá arra, hogy G. L. - miután a lakás bejárati ajtaja körüli légteret megvizsgálta és észlelte, hogy a gázszivárgás forrása a szolgálati lakáson belül van - értesítette munkáltatójának diszpécser-szolgálatát.

A felperesi munkáltatónak tehát lehetősége lett volna arra, hogy a veszélyhelyzet megszüntetéséhez az Mvt. 51. § /1/ és /2/ bekezdésében foglaltaknak megfelelő szakképzettségű és számú munkavállalót biztosítson.

Az Mvt. 51. § /2/ bekezdése egyértelműen kizárja, hogy ilyen helyzetben a szerelő egyedül munkát végezhesen.

A fenti körülményre tekintettel a munkaügyi bíróság téves jogi álláspontra helyezkedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperesi munkáltató megtérítési kötelezettségének alapja az alperesi fizetési meghagyás indokolásából nem állapítható meg, és ezen eljárási jogszabálysértésre alapozva a fizetési meghagyást hatályon kívül helyezte.

A kifejtettek miatt a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalával a felperes keresetét elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes elsőfokú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

Budapest, 2007. október 31.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő